

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda

Judecători: Moraru Petru, Chișca – Doneva Tamara, Ghervas Maria, Mardari Dumitru,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ocnița din 21 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2015, în cauza penală în privința lui

Sorbalo Alexei Alexandr, născut la 09.03.1959, originar din r-nul Otaci, sat. Sauca, domiciliat r-nul Dondușeni, sat. Tîrnova.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.05.2011 - 21.05.2012;

Instanța de apel: 27.06.2012 – 19.12.2012;

08.07.2013 – 04.04.2014;

10.09.2014- 03.06.2015;

Instanța de recurs: 28.03.2013 – 11.06.2013;

20.05.2014 – 15.07.2014;

24.08.2015 - 13.04.2016.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ocnița din 21 mai 2012, Sorbalo Alexei a fost condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal la 5 ani închisoare și amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 40000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele vamale pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată

condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Prodan Valeriu, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Sorbalo Alexei, fiind angajat în serviciu prin ordinul nr. 188-c din 14.03.2002, în calitate de inspector al Biroului Vamal Ocnița, ulterior inspector al Biroului Vamal Briceni, fiind persoană cu funcție de răspundere, la data de 01 decembrie 2010, exercitând obligațiile sale de serviciu în cadrul postului vamal Otaci – Moghiliov - Podolsk și urmărind scopul primirii prin extorcare a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru facilitarea introducerii bunurilor pe teritoriul Republicii Moldova din Ucraina și anume a produselor din carne „mezeluri”, prin încălcarea sarcinilor de bază și atribuțiilor de serviciu, menționate în capitolul II a Fișei de post "Atribuții de serviciu", unde la pct. 1 este indicat: "Asigură controlul vamal la vămuirea mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală de către persoane fizice și juridice, precum și a încasării corecte a drepturilor de import/export, stabilite de legislația în vigoare; efectuează controlul fizic al mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontieră, inclusiv cu efectuarea controlului primar-veterinar și cel fitosanitar; întocmește proces-verbal și asigură colectarea altor probe, necesare constatării contravenției vamale, administrative sau a unei infracțiuni penale depistate în procesul de exercitare a atribuțiilor de serviciu, cu transmiterea acestora către subdiviziune abilitată a Biroului Vamal, potrivit pct. 2 "Efectuează controlul vamal al bunurilor, mărfurilor și mijloacelor de transport trecute peste frontiera vamală a RM, precum și a documentele vamale, comerciale și transport, ce însoțesc acestea", a pretins și a primit bani în sumă de 500 lei în formă de mită de la cet. Bușovschii Roman, care prin intermediul lui Călin Victor a introdus pe teritoriul R. Moldova 50 kg de mezeluri.

La data de 05.12.2010, exercitând obligațiile funcționale în cadrul postului vamal Otaci – Moghiliov - Podolsk (intrare pe teritoriul RM, pista pietoni), urmărind scopul primirii prin extorcare a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru facilitarea introducerii din Ucraina pe teritoriul RM a produselor din carne (mezeluri), repetat încălcând obligațiile de serviciu, a pretins și a primit de la Bușovschii Roman Oleg bani în sumă de 400 lei sub formă de mită, după care cel din urmă prin intermediul lui Călin Victor a introdus pe teritoriul RM 30 kg de mezeluri, solicitându-i lui Sorbalo Alexei procurarea din magazinul „Duty Free” de pe teritoriul postului vamal 35 sticle de votcă „Nemirof” cu volumul unei sticle de un litru și costul de 3 euro pentru fiecare sticlă, bani achitați de el personal la magazinul nominalizat, urmând ca producția alcoolică să fie primită de către Bușovschii Roman în ziua următoare în localitatea Țaul, r-nul Dondușeni, unde aceștia s-au întâlnit după cum le-a fost înțelegerea, Bușovschii Roman achitându-i lui Sorbalo Alexei a câte 10 lei pentru fiecare sticlă de

votcă și 200 lei „datoria” ce o avea față de el începând cu 05.12.2012, pentru facilitarea introducerii din Ucraina pe teritoriul RM a producției de mezeluri.

La 09.12.2010 Sorbalo Alexei, la fel urmărind scopul primirii prin extorcare a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru facilitarea introducerii din Ucraina pe teritoriul RM a producției de „mezeluri”, încalcând repetat obligațiile de serviciu, a pretins și a primit de la Bușovschii Roman Oleg bani în sumă de 1000 lei în calitate de mită, pentru introducerea de către acesta prin intermediul lui Călin Victor a producției de mezeluri cu cantitatea de 50 kg, concomitent acceptându-i solicitarea procurării din magazinul „Duty-Free”, amplasat pe teritoriul postului vamal Otaci - Moghiliiov - Podolsk a producției alcoolice, achitându-i-se pentru aceasta 150 euro.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și inculpatul Sorbalo Alexei, prin care:

3.1. Procurorul a solicitat casarea parțială a sentinței, în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Sorbalo Alexei să fie condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal la 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele vamale pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și incorect a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece în speță lipsesc circumstanțe atenuante, care ar fi permis instanței de a aplica în privința acestuia prevederile normei date.

3.2. Inculpatul Sorbalo Alexei a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că nu a comis faptele imputate.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond a admis erori de ordin procedural care, în corespundere cu art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, determină nulitatea absolută a actelor procesuale, acestea fiind întocmite în lipsa unei ordonanțe de începere a urmăririi penale, fiind executate în cadrul cauzei penale pornite în privința lui Valeriu Prodan, pentru alte fapte, decât cele reținute lui prin învinuire. A mai indicat, că instanțele nu au luat în considerație că în cadrul urmăririi penale au fost admise încălcări de procedură ce duc la nulitatea actelor date, și anume pînă a fi pornită urmărirea penală, în perioada de 01 decembrie 2010 - 01 martie 2011 au avut loc acțiuni procesuale efectuate fără autorizarea de către judecătorul de instrucție, iar acțiunile procesuale efectuate după 01 martie 2011, s-au efectuat cu încălcarea competenței după materie, fiindcă infracțiunea prevăzută de art. 324 Cod penal, potrivit art. 269 Cod de procedură penală, ține de competența CCCEC, iar în cauză lipsește ordonanța privind declinarea competenței, cauzele penale neîntemeiat au fost conexate, considerîndu-se că pe ambele cazuri se bănuiește una și aceeași

persoană, precum și lipsește obiectul infracțiunii, banii marcați, fiindcă prin ordonanța din 11.03.2011 aceștia au fost restituiți martorului Bușovschi R.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2012, apelul procurorului a fost respins, ca nefondat și admis apelul inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Sorbalo Alexei în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost încetat, din motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale sau tragerea la răspundere penală.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a reținut că, în urma verificării probelor, a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal, din motiv că sînt prezente circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale sau tragerea la răspundere penală și anume urmărirea penală în privința inculpatului Sorbalo A. a fost efectuată cu încălcarea prevederilor art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece pînă a fi pornită urmărirea penală, cu excepția acțiunilor prevăzute în art. 118, 130 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală a efectuat un șir de acțiuni fără autorizarea judecătorului de instrucție, nefiind legalizate în termenul prevăzut de art. 301 Cod de procedură penală, iar ordonanța procurorului din 01.04.2011, prin care s-a dispus conexarea cauzei penale nr. 2010268021 pornită în privința lui Prodan V. cu cauza penală nr. 2011268003 pornită în privința lui Sorbalo A., pe motiv că în ambele cauze se bănuiesc unele și aceleași persoane, prezintă un act eronat, fiind urmărit scopul legalizării acțiunilor de urmărire penală în privința ultimului, efectuate pînă la pornirea urmăririi penale.

Instanța a mai conchis, că în procesul urmăririi penale au fost încălcate prevederile legale privind competența după materie, deoarece prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Ocnița, Rusnac I. din 01.03.2011 a fost pornită urmărirea penală în cauza lui Sorbalo A. în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar prin ordonanța din 01 aprilie 2011 a aceluiași procuror s-a dispus conexarea cauzelor penale în privința lui Prodan V. și Sorbalo A., cu atribuirea nr. 2010268021, astfel ambele ordonanțe au fost emise fără a fi verificată competența, pe cînd, conform prevederilor art. 269 alin. (1) Cod de procedură penală, infracțiunile incriminate lui Prodan V. și Sorbalo A. țin de competența Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției (ulterior CNA - Centrului Național Anticorupție).

Astfel, instanța de apel a conchis, că la efectuarea urmăririi penale în cauza respectivă a fost încălcată competența după materie, Procurorul r-lui Ocnița nefiind competent să efectueze urmărirea penală, acest drept prin lege fiindu-i atribuit Procuraturii Anticorupție. Or, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, atrage nulitatea actului procedural și impune

soluția de încetare a procesului penal în conformitate cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței, din motiv că infracțiunea comisă de inculpat a fost depistată și documentată de către colaboratorii secției nr. 3 a DIF a MAI pe teritoriul r-ului Ocnița, iar acțiunile procesuale inițiale au fost autorizate de judecătorul de instrucție. Cauza penală nr. 2011268003 în privința lui Sorbalo A. a fost pornită la 01 martie 2011 de către procurorul Rusnac I. în baza raportului de autosesizare a acestuia, când a fost stabilită comiterea de către inculpat a acțiunilor de corupere pasivă. Instanța nu a ținut cont că transmiterea sumelor bănești extorcate de către Prodan V. și Sorbalo A. au fost efectuate de aceleași persoane, care au fost audiați în cadrul cauzei penale pornite anterior, din care motiv, cauzele au fost conexe, prin urmare, nu a fost necesară emiterea ordonanței de verificare a competenței, fiindcă deja exista ordonanța emisă de procurorul r-lui Ocnița la 11 noiembrie 2010, prin care procurorul teritorial a stabilit competența și a dispus efectuarea urmăririi penale de către Procuratura r-ului Ocnița.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 iunie 2013, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției instanța de recurs a menționat, că instanța de apel constatînd în speță că au fost încălcate regulile privind competența după materie, urma să verifice care acte procedurale, ori probe, cad sub nulitate, deoarece nu toate actele cauzei penale sînt nule și nu toate probele din dosar pot fi excluse din simplu motiv că la urmărirea penală s-a încălcat normele juridice privind competența după materie. Astfel, instanța de apel urma să verifice și să analizeze probele conform art. 100-101 Cod de procedură penală și stabilind că în cauză a avut loc încălcarea competenței materiale, să argumenteze care probe urmează a fi excluse ca fiind nule din proces fiind viciate la faza urmăririi penale, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei.

Instanța de recurs a conchis, că în dependență de caz, instanța de apel era în drept să pronunțe o soluție de condamnare sau de achitare, dar nu de încetare a procedurii penale în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale sau tragerea la răspundere penală.

Astfel, instanța de recurs a conchis că soluția instanței de apel de încetare a procesului penal în privința inculpatului, pe motiv că a fost încălcată competența după materie, este prematură, de vreme ce nu a fost verificată fiecare probă prin prisma

art. 100-101 Cod de procedură penală.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 aprilie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror și de inculpatul Sorbalo Alexei, cu menținerea sentinței.

7.1. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a apreciat probele conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Sorbalo A. în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a mai concluzionat că, argumentele invocate de partea apărării nu constituie temei pentru achitarea inculpatului. Totodată, instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a apreciat critic argumentele invocate de inculpatul Sorbalo A., precum că el nu au comis infracțiunea incriminată, deoarece aceste declarații se combat prin totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată, argumentele menționate în opinia instanței de apel urmăresc scopul evitării răspunderii penale pentru faptele comise.

8. Decizia a fost atacată cu recurs ordinar de inculpatul Sorbalo Alexei, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând următoarele:

- începând cu 01.12.2010 pînă la 01.03.2011 în privința sa au fost efectuate un șir de acțiuni procesual penale ilegale fără a fi pornită urmărirea penală, fără autorizarea și legalizarea judecătorească a acestor acțiuni;

- acțiunile procesual penale efectuate după data de 01 martie 2011 sunt ilegale, deoarece au fost efectuate de un organ neîmputernicit;

- ordonanța din 01 martie 2011 de conexare a cauzelor penale pornită în privința lui Prodan V. și a lui Sorbalo A. a fost emisă cu scopul de a camufla acțiunile de urmărire penală ilegale, în argumentarea ordonanței de conexare s-a invocat că în ambele cazuri este bănuită una și aceeași persoană, însă, de facto, în ambele cauze una și aceeași persoană este doar martorul Bușovschii R., care nu este persoană bănuită;

- instanțele ierarhic inferioare eronat au conchis că probele și acțiunile procesual penale efectuate de organele de anchetă și procuratură, fără pornirea urmăririi penale, autorizarea și legalizarea de către judecătorul de instrucție, competență după materie, conexarea ilegală a cauzelor penale sunt acțiuni legale efectuate în strictă conformitate cu cerințele legii.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 iulie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul Sorbalo Alexei, casată parțial decizia, în partea condamnării lui A. Sorbalo, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea soluției, instanța de recurs a menționat că restituind spre

judicare în ordine de apel, cauza în privința lui Sorbalu Alexei, instanța de recurs a indicat despre nerespectarea de către instanța ce a rejudecat cauza, a prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece prin precedenta decizie a instanței de recurs din 11.06.2013, s-au semnalat două momente și anume: constatându-se încălcarea regulilor cu privire la competența după materie, instanța de apel nu a verificat care acte procesuale: probe urmează a fi excluse ca fiind nule fiind viciate la faza urmăririi penale și nu a verificat fiecare probă prin prisma art. 100-101 Cod de procedură penală, fapt ce denotă neexpunerea asupra tuturor argumentelor invocate din apel. Or, fiind invocate un șir de acte procesuale referitor la care se invocă nulitatea și deci inadmisibilitatea probelor, instanța de apel urma să se expună argumentat asupra admisibilității fiecărei din ele, respectând în acest sens prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

10. Rejudicând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror și de inculpatul Sorbalu Alexei, cu menținerea sentinței.

10.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, este neîntemeiat argumentul părții apărării, privind nerespectarea de către procuror a competenței după materie, deoarece conform art. 270 alin. (4) Cod de procedură penală, este competent să efectueze conducerea activității de urmărire penală procurorul din procuratura aceluiași nivel cu instanța cărei, potrivit legii, îi revine judecarea cauzei în fond, legea procesuală ne stabilind norme privind competența materială a procurorului la conducerea urmăririi penale (excepție fiind cazurile enunțate în art. 269 alin. (2) Cod de procedură penală).

Instanța de apel a statuat, că va constitui încălcare a competenței materiale, cazul când procurorul procuraturii teritoriale și-a atribuit competența de efectuare a urmăririi penale a infracțiunii comise în teritoriul deservit, dar care este de competența exclusivă a CNA.

Referitor la competența materială și personală a procurorului la exercitarea urmăririi penale, prevăzută de art. 270 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, potrivit hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 07.05.2013, acestea se referă la competența specială a procurorului, care, eventual, fiind încălcată, ar atrage nulitatea actelor procedurale potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, fiindcă urmărirea penală a fost exercitată nu de procuror, dar de un alt organ de urmărire penală. Excepție de la norma juridică privind competența personală a procurorului la exercitarea urmăririi penale, fiind expres prevăzută în art. 269 alin. (2) Cod de procedură penală, ce stipulează competența specială materială și personală a organului de urmărire penală al CNA, care se referă la exercitarea urmăririi penale de către organul de urmărire penală al CNA în cauzele penale privind infracțiunile prevăzute

la art. 243, 279 și 324-335 din Codul penal, comise de către de anumite categorii și anume: deputați; membri ai Guvernului; judecători; procurori; executori judecătorești; persoanele nominalizate la art. 37 pct. 1) - 3), 7); ofițeri de urmărire penală, colaboratori de poliție și colaboratori ai organelor care desfășoară activitate specială de investigații.

Astfel, instanța de apel a reținut că procurorul teritorial poate prelua prin ordonanța sa, pentru efectuarea urmăririi penale, orice cauză penală, privind infracțiunea săvârșită în raza raionului/sectorului deservit, cu excepția celor stipulate la art. 268 Cod de procedură penală, date în competența exclusivă a Serviciului Vamal (art. 248 - 249 Cod de procedură penală) și celor de la art. 269 Cod de procedură penală transmise în competența CNA referitor la infracțiunile comise de către categoriile de persoane nominalizate mai sus.

Instanța de apel a menționat, că doar nerespectarea dispozițiilor legii analizate mai sus privind actele procedurale, raportate la art. 251 Cod de procedură penală, atrage nulitatea lor. Or, potrivit art. 270 alin. (9) Cod de procedură penală, în caz de necesitate, procurorul, în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, poate exercita personal urmărirea penală sub toate aspectele în orice cauză penală. Reglementarea în cauză prevede competența general-universală a procurorului de a conduce și efectua personal urmărirea penală în orice cauză, cu excepția celor menționate în art. 269 alin. (2) Cod de procedură penală, unde doar procurorul din procuratura Anticorupție poate efectua nemijlocit urmărirea penală. Prin urmare, procurorul care dispune de dreptul de a conduce urmărirea penală într-o cauză penală, poate, prin ordonanța sa, să dispună exercitarea personală a urmăririi penale, iar procurorul ierarhic superior îi poate transmite din competența sa, în competența procurorului inferior orice cauză penală, cu excepțiile prevăzute de art. 269 alin. (2) Cod de procedură penală referitor la persoanele nominalizate mai sus.

Instanța de apel a conchis că, soluția procurorului r-nului Ocnița Vinogradov M. din 11.11.2010 privind stabilirea competenței, cu transmiterea cauzei penale pentru executarea urmăririi penale Procurorului adjunct al Procuraturii Ocnița, Gurițanu Gh. nu poate fi apreciată drept una ilegală, ce ar atrage nulitatea actelor procesuale, or prin adoptarea ordonanței în acest sens nu au fost încălcate normele de drept procesual - penale nominalizate mai sus, deoarece Sorbalo Alexei în funcția deținută de inspector vamal nu face parte din categoria persoanelor publice, în privința cărora urmărirea penală poate fi efectuată în exclusivitate de către CNA sub conducerea Procuraturii Anticorupție.

A mai indicat instanța, că dispozițiile art. 266 Cod de procedură penală fiind o normă generală, ce atribuie procurorului dreptul printr-o ordonanță motivată transmiterea OUP din cadrul MAI a cauzei penale ce ține de competența altui organ,

pot fi interpretate doar prin prisma normei speciale stipulată la art. 271 alin. (7) Cod de procedură penală potrivit căreia, excepție de la regula competenței materiale o are numai Procurorul General și adjuncții lui. Respectiv, doar în situația în care altcineva decât Procurorul General ori adjuncții lui, după cum este prevăzut la art. 271 alin. (7) Cod de procedură penală, a dispus retragerea cauzei de la un organ de urmărire penală competent, conform art. 268, 269 Cod de procedură penală, și o transmite organului de urmărire penală al Ministerului Afacerilor Interne, aceasta constituie caz de încălcare a competenței funcționale și a competenței materiale. Ceea, ce atrage după sine nulitatea absolută numai a actelor procedurale întocmite de organul de urmărire penală, dar nu și a actelor întocmite în temeiul art. 257 alin. (2) Cod de procedură penală, cât și a celor întocmite de procurorul care a condus urmărirea penală în cauză. Actele procedurale întocmite de procuror în asemenea împrejurări fiind valabile fiindcă nu se ridică problema competenței materiale a procurorului care conduce urmărirea penală.

Instanța de apel a mai reținut că încălcarea normelor juridice privind competența după materie sau calitatea persoanei la urmărirea penală nu poate genera nulitatea tuturor actelor cauzei penale, or actele de sesizare a organului de urmărire penală (art. 262-264 Cod de procedură penală) de începere a urmăririi penale și cele care s-au efectuat în temeiul art. 254, 257 alin. (2) Cod de procedură penală vor rămâne a fi legale.

Respectiv, instanța de apel a statuat că, chiar și în cazul în care ar fi fost încălcată competența după materie sau persoană de către procuror, actul de sesizare a instanței de judecată este valabil, aceasta fiind obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în ședința de judecată.

Instanța de apel a conchis, că probele administrate în instanță prin intermediul constatărilor tehnico-științifice și medico-legale, expertizelor, documentelor și declarațiilor martorilor/părții vătămate, pot fi examinate și apreciată pertinenta, concludența și utilitatea lor pentru rezolvarea cauzei. Respectiv, mijloacele de probă, chiar dacă și au fost colectate și fixate de un organ de urmărire necompetent, pot fi administrate și verificate independent la etapa judecării cauzei. Or, în situația în care se invocă excepția de nulitate, bazată pe nerespectarea competenței materiale sau după calitatea persoanei, nu pot fi excluse toate probele din dosar, urmînd ca instanțele de judecată să argumenteze excluderea probelor nule în dependență de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, a posibilității administrării unor probe, viciate la faza urmăririi penale (audierilor părții vătămate, a martorilor de către procurorul care nu deținea competența de efectuare a urmăririi penale), ce vor fi verificate în judecată, cu asigurarea dreptului la apărare a inculpatului.

Concluzionînd netemeinicia argumentului invocat de partea apărării, privind

nerespectarea de către procuror a competenței după materie și calitatea persoanei, instanța de apel a mai reținut că în circumstanțele similare a cauzei, instanța de recurs a concluzionat respectarea competenței în cadrul instrumentării cauzei în privința lui Prodan V.

Referitor la argumentul apărării privind pretinsa nulitate a actelor procesuale, întocmite de către șeful SIF nr. 3 Bălți a DIF al DP MAI Cojocaru V. ce nu a fost inclus în grupul de lucru la instrumentarea respectivei cauze, instanța de apel a reținut că acesta a acționat în strictă concordanță cu prevederile Legii privind activitatea operativă de investigații nr. 45 —XIII din 12.04.1994 (în vigoare la acel moment), care la art. 8 alin. (4) expres stipula, că controlul transmiterii banilor sau altor valori materiale extorcate, se efectuează în cazul parvenirii de la o persoană concretă a declarației despre faptul extorcării, în baza deciziei motivate a unuia dintre conducătorii organului care exercită activitatea operativă de investigații, aprobată de procurorul ce conduce sau efectuează urmărirea penală în cauza data. Respectiv, cele două ordonanțe adoptate în același sens la data de 01.12.2010 și, respectiv, la 05.12.2010 nu vor atrage nulitatea lor, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, or, Cojocaru V. a acționat în strictă conformitate cu dispozițiile actului normativ.

A mai indicat instanța de apel, că acțiunile de urmărire penală în privința lui Sorbalo A., au fost efectuate în cadrul cauzei penale ce a fost intentată nu în privința unei persoane concrete, ci pe fapt, potrivit semnelor infracțiunii, prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. a), c) Cod penal (f.d. 1, vol. I), ceea ce nu exclude posibilitatea constatării din oficiu, în cadrul instrumentării ei și a altor infracțiuni. Organul de urmărire penală, în corespundere cu art. 274 Cod de procedură penală, avînd dreptul de autosesizare, ceea ce a avut loc în cazul din speță, or potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale din 01.03.2011, urmărirea penală în privința acestuia a fost pornită nu în baza plîngerii depuse de Bușovschii R., dar în temeiul raportului depus de procurorul în Procuratura Ocnița, Rusnac I., care în cadrul exercitării urmăririi penale în privința lui Prodan V., din oficiu a constatat existența altei infracțiuni și anume celei comise de Sorbalo A. (f. d. 129-130, vol. I). Respectiv, dispunînd prin ordonanța din 01.04.2011 conexarea celor două cauze penale, OUP a avut depline împuterniciri procedurale de a efectua concomitent urmărirea penală în privința lui Prodan V. și Sorbalo A., în acest sens, nefiind încălcate careva norme de procedură penală, fapt ce exclude argumentul apărării privind „camuflarea” ilegalității acțiunilor întreprinse (f. d. 131, vol. I).

La fel, instanța de apel a conchis ca fiind neîntemeiat și argumentul privind punerea lui Sorbalo A. sub învinuire în cadrul unei cauze penale, pretinsă a fi instrumentată în privința altei persoane, deoarece ordonanțele de punere sub învinuire datează cu 09.03.2011 (f.d. 126, vol. I) și 19.04.2011 (f.d. 170, vol. I), iar

urmărirea penală pe fapta comisă de către el a fost pornită la 01.03.2011, adică pînă la adoptarea celor două ordonanțe de punere sub învinuire (f.d. 130, vol. I).

Totodată, instanța de apel a relevat că nu poate fi reținut nici argumentul referitor la nulitatea ordonanței din 11.11.2010, privind înfăptuirea acțiunilor de urmărire penală, în care sunt enumerate un șir de acțiuni procesuale ce urmează a fi întreprinse în cadrul investigării cauzei penale, or legalizînd în acest sens efectuarea respectivelor acțiuni, instanța a constatat temeinicia actului procesual, ceea ce respinge versiunea despre inadmisibilitatea probelor dobîndite ca rezultat al efectuării lor, cu atît mai mult, că pe marginea fiecărei dintre aceste acțiuni procesuale a fost întocmit proces-verbal în corespundere cu normele procesual penale (f.d. 5-8, vol. I). A mai indicat instanța, că prezența la Postul Vamal Briceni a lui Bușovschii R. din datele indicate în ordonanța de punere sub învinuire, se confirmă prin informația prezentată de Serviciul Grăniceri (f.d. 122-125, vol. I).

Instanța de apel a respins, ca neîntemeiat și argumentul privind încălcarea termenului de aducere la cunoștință a ordonanței de punere sub învinuire, or fiind adoptată la data de 19.04.2011, aceasta, i-a fost adusă la cunoștință lui Sorbalo A., în corespundere cu prevederile art. 282 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, în termen de 48 ore, cu interogarea lui pe marginea învinuirii formulate (f.d. 140-143, vol. I).

Totodată, instanța a reiterat că actele procesuale, prin care persoana este pusă sub învinuire și de sesizare a instanței de judecată, nu pot determina nulitatea lor, urmînd ca instanța să se expună asupra temeiniciei învinuirii formulate în baza probelor administrate pe caz.

Colegiul a conchis că în calitate de probe ce denotă vinovăția inculpatului Sorbalo A. se rețin declarațiile martorilor Bușovschii R., Calin V., Oboroc N., cît și probele scrise: raportul de autosesizare cu privire la infracțiune (f.d. 129, vol. I); decizia din 01.12.2010, privind controlul transiterii de către Bușovschii R. către persoana pe nume Alexei a banilor estorcați în sumă de 500 lei (f.d. 30-32, vol. I); procesul-verbal din 01.12.2010, privind înzestrarea lui Bușovschii R. cu tehnică specială și de transmiterea banilor (f.d. 33, vol. I); reproducerea comunicărilor din 01.12.2010 dintre Sorbalo A. și Bușovschii R., prin care primul pretinde o anumită sumă de bani, pentru facilitarea introducerii unor bunuri din Ucraina pe teritoriul R. Moldova (f.d. 34-36, vol. I); decizia din 05.12.2010, privind controlul transiterii de către cet. Bușovschii R. către persoana pe nume Alexei a banilor estorcați în sumă de 400 lei (f.d. 37-39, vol. I); procesul-verbal privind înzestrarea cu tehnica specială și de transmitere a bancnotelor din 05.12.2010 (f.d. 40, vol. I); procesul-verbal din 05.12.2010 de examinare a bancnotelor (f.d. 41, vol. I); reproducerea comunicărilor înregistrate la 05.12.2010, prin care Sorbalo A. pretinde o anumită sumă de bani,

pentru facilitarea introducerii unor bunuri din Ucraina pe teritoriul R. Moldova, ajungând cu Bușovschii R. la înțelegerea privind procurarea băuturilor spirtoase de la magazinul „Duty Free” cu scoaterea lor ulterioară de pe teritoriul postului vamal de către Sorbalo A. (f.d. 42-43, vol. I); decizia din 06.12.2010 privind controlul transmiterii banilor de către cet. Bușovschii R. către persoana pe nume Alexei în sumă de 200 lei, (f.d. 44-45, vol. I); procesul-verbal din 06.12.2010 privind înzestrarea cu tehnică specială și de transmitere a bancnotelor (f.d. 46, vol. I); procesul-verbal din 06.12.2010 de examinare a bancnotelor (f.d. 47, vol. I); reproducerea comunicărilor din 06.12.2010 dintre Sorbalo A. și Bușovschii R., primul transmițându-i băutura alcoolică procurată din magazinul „Duty - Free” cu propunerea de a continua această activitate (f.d. 48, vol. I); decizia din 09.12.2010 privind controlul transmiterii banilor de către cet. Bușovschii R. către persoana pe nume Alexei în sumă de 150 euro și 1000 lei, marcați cu creion special și cu substanțe chimice speciale (f.d. 56-59, vol. I); procesul-verbal din 09.12.2010 privind înzestrarea cu tehnică specială și de transmitere a bancnotelor (f.d. 60, vol. I); procesul-verbal din 10.12.2010 de examinare a câteva sacoșe din polietilenă de culoare neagră, în care se află produse din carne (f.d. 61-63, vol. I); reproducerea comunicărilor dintre Sorbalo A. și Bușovschii R. în timpul primirii banilor în sumă de 150 euro, extorcând și alte sume (f.d. 65, vol. I); procesul-verbal din 09.12.2010 de cercetare a încăperii amplasată pe pista de trecere a frontierei de stat între Ucraina și R. Moldova a postului vamal Otaci, în care se afla colaboratorul biroului vamal, Sorbalo A., de la el fiind ridicate mijloace bănești și anume: 150 euro și 1000 lei primiți de la Bușovschii R. (f.d. 69-70, vol. I); raportul expertizei chimice nr. 3342 din 29.12.2010 (f.d. 94-95, vol. I); procesul-verbal din 28.02.2011 de confruntare între Bușovschii R. și Sorbalo A. (f.d. 97-98, vol. I); fișa de post cu sarcinile de baza și atribuțiile de serviciu a lui Sorbalo A. (f.d. 107-110, 115-120, vol. I); conținutul informației parvenite de la Serviciul de Grăniceri al R. Moldova prin care s-a constatat, că Calin Victor la data de 11.11.2010 a trecut de 3 ori frontiera de stat (ieșire-intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci - Mogiliov - Podolsk ca pieton, la data de 01.12.2010 a trecut de 3 ori frontiera de stat (ieșire-intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci - Mogiliov - Podolsk ca pieton, la data de 05.12.2010 a trecut de 3 ori frontiera de stat (ieșire-intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci - Mogiliov - Podolsk ca pieton, la data de 09.12.2010 a trecut de 3 ori frontiera de stat (ieșire - intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci - Mogiliov - Podolsk ca pieton, Oboroc Nicolai la data de 15.11.2010 trecând de 2 ori frontiera de stat (ieșire-intrare) prin punctul de trecere a frontierei de stat Otaci - Mogiliov - Podolsk ca pieton (f.d. 122-125, vol. I); recipisă din 15.03.2011 privind primirea de către Bușovschii R. a mezelurilor (f.d. 134, vol. I).

Astfel, instanța de apel a conchis că probele administrate denotă cu certitudine vinovăția inculpatului Sorbalo A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, menționînd că indicarea greșită a familiei denunțatorului Bușovschii R. în unele acte procesuale neconstituind temei de nulitate a lor.

Instanța de apel a menționat, că nici unul din argumentele expuse de inculpatul Sorbalo A. în cererea de apel și cele invocate de către apărătorul Vizdoga I. în discursul său nu au fost invocate în cadrul urmăririi penale, la etapa efectuării acțiunii procesuale și la finele ei, cînd partea apărării a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale, nefiind formulate careva obiecții în acest sens, fapt ce în corespundere cu art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, determină pierderea dreptului procesual de a le invocă, ducînd la nulitatea actului efectuat peste termen.

Colegiul penal a relevat, că nici unul din argumentele invocate de partea apărării, nu determină nulitatea absolută a actului procedural, care în corespundere cu art. 251 alin. (2), (3) Cod de procedură penală, poate fi invocată la orice etapă a procesului penal, inclusiv la soluționarea în fond a cauzei penale, nici și cea relativă, probele administrate în temeiul respectivelor acte procesuale constituind obiectul cercetării judecătorești, fiind analizate în raport cu aspectele de drept a cauzei, ceea ce nu poate determina inadmisibilitatea lor.

Referitor la argumentul privind lipsa de oportunitate în speță a descifrărilor convorbirilor audio dintre Sorbalo A. și Bușovschii R., instanța de apel a reținut, că măsurile speciale de investigații în prezenta cauză s-au efectuat în perioada anului 2010 în temeiul Legii privind activitatea operativă de investigații nr. 45-111 din 12.04.1994 (de pînă la modificările operate în legea procesual penală), la decizia adoptată de către șeful organului de investigare cu aprobarea ei de către procuror, în conținutul actelor procesuale adoptate în acest sens fiind indicat angajatul BV Briceni pe nume „Alexei” și nu „Valeriu”, precum invocă apărarea, fapt ce determină oportunitatea și relevanța lor pentru justa soluționare a cazului.

Instanța de apel a reținut, că argumentul apărării privind pretinsa provocare nu și-a găsit confirmare, or cumulumul de probe apreciate în conformitate cu art. 100-101 Cod de procedură penală, denotă vinovăția inculpatului Sorbalo A. în comiterea coruperii pasive. Deși denunțatorul Bușovschii R. este implicat pe mai multe cauze penale, la momentul comiterii faptelor incriminate inculpatului, acesta nu era figurant al altor dosare. Mai mult ca atît, provocarea nu poate fi reținută și în aspectul, că fapta incriminată a fost depistată ca urmare a denunțului și nu ca rezultat al intervenției din partea agenților statului. Or, pentru provocare este necesară intervenirea insistentă a provocatorului către persoana publică, pe cînd în cazul dat o atare intervenție nu a avut loc, fiind prezentă doar o înțelegere dintre cei doi, prin care Sorbalo A. a pretins prin estorcare mijloace bănești pentru facilitarea trecerii pe

teritoriul R.M a bunurilor materiale, contrar normelor stabilite și în detrimentul obligațiilor sale funcționale.

11. Avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatului Sorbalo Alexei, la data de 31 iulie 2015, a atacat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui A. Sorbalo, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului invocând temeiurile de drept prescrise la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și anume *pct. 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, indicând următoarele argumente:

- motivarea soluției contrazice cu dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, deoarece instanța de apel în dispozitivul deciziei constată că instanța de fond nu a efectuat o analiză a conținutului probelor cu împrejurările de fapt ale cauzei, însă, prin dispozitivul deciziei sale dispune menținerea în vigoare a sentinței atacate. Consideră că o dată ce instanța de fond nu a respectat legislația procesual-penală care o obligă de a-și motiva soluția adoptată prin analiza probelor administrate, instanța de apel a fost obligată de a corecta această eroare doar prin casarea sentinței contestate. Nu este admisibilă intervenția instanței de apel în sentința instanței de fond prin motivarea și analiza probelor, fără casarea acesteia;

- la respingerea argumentului formulat de apărare privind nerespectarea de către procuror a competenței după materie, instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs care a dispus rejudecarea cauzei și nici de prevederile legale, invocând respectarea întocmai de către organul de urmărire penală a competenței, iar probele administrate fiind reverificate la examinarea în fond se consideră ca niște probe legal dobândite;

- instanța de apel, deși indică că prezenta cauză penală a fost investigată conform competenței, deoarece a fost emisă o ordonanță de atribuire a acestei competențe de către procurorul r-nului Ocnița, Vinogradov M. din 11.11.2010 privind stabilirea competenței, cu transmiterea cauzei penale pentru efectuarea urmăririi penale procurorului adjunct al procuraturii Ocnița, Gurițanu Gh. în cauza penală pornită la 01.03.2011 în privința lui Sorbalo A. o asemenea ordonanță lipsește, iar procurorul ierarhic inferior care a pornit urmărirea penală a lăsat în procedură cauza penală fără să fie emisă vre-o ordonanță în acest sens de către procurorul ierarhic superior. Menționează că, urmărirea penală a fost pornită separat pe inculpatul Sorbalo A. și lipsește o careva ordonanță a procurorilor ierarhic superiori;

- instanța de apel nu a ținut cont de prevederile alin. (6) art. 30 al Legii privind activitatea specială de investigații nr. 59 din 29.03.2012, potrivit căroră,

investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni. Menționează că, aceasta implică sarcina verificării atente a materialului probator administrat, astfel încât să prevină o condamnare a inculpatului care a acționat ca efect al provocării din partea agenților statului sau, după caz, din partea persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului, deoarece ar exista riscul ca acuzatul să fie lipsit din start de dreptul la un proces echitabil, prin aceasta încălcându-se art. 6 §1 CEDO;

- inculpatul a fost provocat de R. Bușovschii de a primi banii, ultimul fiind cunoscut ca o persoană provocatoare care figurează în multiple dosare penale de rezonanță, descrise în mass-media, or conform art. 94 Cod procedură penală, în cadrul procesului penal proba cu acest martor nu putea fi admisă;

- procurorul nu și-a argumentat poziția referitoare la argumentul părții apărării de existența unei provocări, însă, instanța de apel, fără a avea argumentele părți acuzării, care era obligată să le prezinte, prin decizia sa și-a depășit atribuțiile încălcând principiul contradictorialității, și-a asumat rolul de motivare a inexistenței unei acțiuni de provocare, asumându-și rolul acuzatorului de stat de motivare a unor acțiuni ilegale ale organului de urmărire penală. Acțiunile lui R. Bușovschi sub același scenariu pe mai multe dosare penale, fapt confirmat prin hotărâri judecătorești, deja pune la îndoială metodele folosite în mod ilegal de organele de drept prin înscenarea unor acte de corupție;

- conform plîngerii depuse de Bușovschii R., în ordonanțele de începere a urmăririi penale, de formare a grupului, de înfăptuire a acțiunilor de urmărire penală din 11.11.2010, de stabilire a competenței și în încheierea judecătorului de instrucție din 11.11.2010, este indicat direct asupra actului de corupție pasivă prin extorcare comisă de Prodan Valeriu;

- cauza penală era începută în lipsa unei ordonanțe, fiind intentată în baza unei decizii a unei persoane, care nici nu era membru al grupului investit cu atribuții de urmărire penală. Astfel, măsurile operative de investigații cum sunt transmiterea banilor sub control, înregistrarea comunicărilor dintre Bușovschii R. și Sorbalo A., reproducerea în scris a comunicărilor dintre aceste persoane, procesele-verbale de înzestrare cu tehnică și procesele-verbale de examinare a banilor, sunt lovite de nulitate, iar probele dobândite prin aceste mijloace urmau a fi excluse;

- învinuirea a fost înaintată contrar prevederilor art. 282 alin. (1) Cod de procedură penală, peste termen;

- procesul penal a fost intentat contrar prevederilor art. 7 Cod penal și art. 22 Cod de procedură penală, care stabilește interdicția de atragere la răspundere penală de două și mai multe ori pentru aceiași faptă;

- mijloacele financiare care se prezumau că au fost transmise sub controlul organului operativ de investigație în sumă de 1000 lei și 150 euro, neîntemeiat au fost restituite lui Bușovschi R., care urmau a fi păstrate la dosar;

- la examinarea cauzei în fond și în apel, contrar prevederilor art. 347 alin. (3) Cod de procedură penală, partea acuzării nu a prezentat lista probelor pe care s-a întemeiat și susținut învinuirea;

- instanța și-a manifestat în favoarea părții acuzării, deoarece după audierea martorilor și a inculpatului, la propria inițiativă, a prezentat probele acuzării spre examinare, în special a proceselor-verbale de la urmărirea penală, a înscrisurilor și a înregistrărilor comunicărilor.

12. Procurorul a depus referință asupra recursului, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, temei care nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

13. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca temei pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, cînd *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul penal constată, că textul recursului înaintat nu cuprinde o careva motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiurilor stipulate în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, întru casarea hotărîrilor judecătorești.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel, rejudecînd cauza a ținut cont de indicațiile instanței de recurs, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și-a întemeiat soluția adoptată, iar motivarea acesteia nu contravine dispozitivului hotărîrii, acesta fiind clar, nefiind admisă o eroare gravă de fapt, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Sunt neîntemeiate, în opinia Colegiului penal, argumentele recurentului privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, care critică aprecierea probelor administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel, invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, *cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, deoarece acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Astfel, Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, judecînd cauza și verificînd probele, care au fost cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, ținîndu-se cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Argumentele recurentului, privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, cît și nulitatea acțiunilor procedurale efectuate în cauză, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 10.1., pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul, că verificînd decizia instanței de apel în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, neidentificînd existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea acesteia.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, care verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, Colegiul penal constată, că instanța de apel, judecînd apelul părții apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță și decizia corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că în speță nu s-au constatat temeiuri legale pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat, astfel impunându-se soluția de respingere a acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel.

14. În temeiul art. 434 și 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de avocatul Vizdoga Ion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2015, în cauza penală în privința lui **Sorbalo Alexei Alexandr**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 mai 2016.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Moraru Petru

Chișca – Doneva Tamara

Ghervas Maria

Mardari Dumitru